

Ina Brandt

Bufnitzele magice

Un secret
auriu

— Hai mai întâi să ajungem la destinație, replică doamna Moraru, încercând să-și prindă în coadă buclele șatene.

Au intrat într-un sens giratoriu, au virat la dreapta, apoi de două ori la stânga, oprind, în cele din urmă, în fața unei case mari și vechi. Lângă ușa roșie de la intrare se afla un panou pe care scria „Cabinet veterinar: Doctorul Dima”. În ghiveciul de sub el, câteva margarete își plecau capetele triste.

— Au nevoie de apă cât mai repede, constată mama Florei, desfăcându-și centura.

— Iar eu am nevoie urgent de o toaletă, îi reaminti Felix de pe bancheta din spate.

— Atunci, hai fugiți în noua noastră căsuță, interveni binedispus doctorul Moraru, tatăl Florei, luând cheile din mașină.

De obicei, pe Flora o amuzau rimele inventate de tatăl său, dar nu și astăzi, pentru că nu voia să audă de „noua căsuță”. În urmă cu câteva săptămâni, când trecuse pe aici cu părinții ei, simțise un miros ciudat peste tot în casă.

Flora o urmă nesigură pe mama la primul etaj. La parter se afla cabinetul pe care avea să-l preia tatăl său, îndeplinindu-și astfel un vis mai vechi: să fie veterinar

la țară. Timp de mai mulți ani, lucrase în cabinetul veterinar pentru animale mici din oraș. Într-o zi, a văzut anunțul doctorului Dima, aflat în căutarea unui veterinar care să-i preia afacerea. Tata i-a povestit Florei că doctorul lucrase aici ca veterinar vreme de treizeci de ani și că echipamentele din cabinet erau cel puțin la fel de vechi. A cheltuit mulți bani pentru aparatură modernă, a cumpărat un calculator nou pentru a ține evidența pacienților, a înlocuit podeaua și a amenajat sala de așteptare cu bun-gust. De aceea nu le

Aproape ca în concediu

A doua zi de dimineață, sunetul puternic al clopotelor o trezîră pe Flora. Ea privi somnoroasă în jur. Ce era cu zgomotul acela? De unde venea? Brusc, își aminti. Fusesse prima noapte în noua lor casă. Deci așa avea să-și înceapă fiecare duminică. Așadar, nu mai putea să doarmă până târziu.

Păși obosită spre fereastră și o deschise. În dreapta, în depărtare, limba aurie a ceasului din turnul bisericii strălucea în soare. Era deja ora nouă. În grădină zări o pisică strecurându-se prin iarba înaltă, până când dispăru printre brazi din spate. Poate că de acolo avea să-și continue drumul spre pădurea care se învecina cu livezile? Flora căscă și se întinse. Își simțea stomacul ca un abis nesfârșit. Îi era foame.

Când sosi în bucătărie, o găsi pe mama scotocind aplecată deasupra uneia dintre cutiile de carton.

— Oare unde am pus cafeaua măcinată? o auzi Flora întrebându-se.

— Uite-o aici! zise Flora arătând spre pachetul auriu de lângă chiuvetă.

— Grozav! Mi s-a părut că am văzut-o pe aici, pe undeva, răspunse mama ușurată. Bună dimineața, Flora!

— Bună dimineața, mormăi Flora așezându-se la masa mare din bucătărie. Cerealele le-ai găsit?

— Da, le-am găsit! răspunse mama și îi întinse cutia zâmbind.

Flora se întreba de ce mama era atât de bine dispusă. În casă domnea un haos de nedescris. Momentan, bucătăria, cu mobila ei de lemn deschis la culoare și perdelele cu buline roșii, era singura încăpere primitoare. Pe hol, în schimb, erau stivuite multe cutii de carton.

În ziua următoare, Flora s-a simțit de parcă erau în vacanță. Au mers cu mama prin sat, de parcă ar fi explorat o stațiune. Au vizitat biserica și piațeta din față, au trecut pe la brutărie, pe la măcelărie și pe la papetăria care se afla chiar lângă stația de pompieri. De acolo, doamna Moraru a cumpărat pentru Felix trei cartonașe de fotbal autocolante. Se simțea foarte norocos.

Găsise, în sfârșit, cartonașul cu portarul. Felix se uita zâmbind la autocolantul din mâinile sale. Cât căutase cartonașul acela! Fotbalul era cel mai important lucru pentru el.

— Vă mai pot servi cu ceva? întrebă vânzătoarea amabilă.

— Nu, astăzi, nu, mulțumim! răspunse mama Florei. Dar cu siguranță o să revenim curând, când vom ști ce ne mai trebuie pentru școală. Ne-am mutat aici recent.

— Sunteți soția noului veterinar?

Mama Florei zâmbi și răspunse:

— Da, de unde știți?

— S-a răspândit repede vestea, explică vânzătoarea. Eu sunt Maria Popescu.

Îi întinse zâmbind mâna mamei Florei, după care îi explică pe îndelete că în micul magazin poate și să comande cărți, să expedieze colete și să predea lucruri pentru curățătorie.

Numai fețe noi

Câteva zile mai târziu, când Flora intră în clasă alături de noua ei învățătoare, se așternu liniștea. Era la fel de îngrozitor pe cât își imaginase. Douăzeci de perechi de ochi curioși o priveau și Flora simțea cum îi ardeau obraji. Își dădu seama repede că pe frunte îi apăruse pata aceea roșie ca focul care o deranja. Începea de la nas,

se întindea de-a lungul frunții, până spre linia părului și apărea de fiecare dată când Flora era emoționată. Și nu putea face nimic în privința asta.

— Flora, așază-te, te rog, acolo, în banca din spate, se auzi glasul doamnei Rădulescu.

Flora nu auzi.

— Deocamdată, o să stai singură. Dar nu pentru mult timp, fiindcă la fiecare patru săptămâni vă veți schimba locul în bancă, îi explică ea.

Pe Flora nu o deranja să stea singură în spatele clasei. Măcar așa colegii nu se mai puteau uita mereu la ea.

Până la pauza mare, clasa a citit împreună o poveste, apoi fiecare elev a avut ocazia să inventeze propria poveste și să o scrie în caiet. Flora s-a bucurat, fiindcă îi plăcea să născocască povești. Cel mai mult îi plăcea să scrie povestiri captivante despre animale care dădeau de necaz. A scris despre o pisicuță curioasă care explorase șopronul casei vecine și apoi rămăsese blocată înăuntru.

Bufnițele magice

Pe aripi aurii, spre aventură

Flora și familia ei tocmai s-au mutat la țară, într-un loc înconjurat de păduri nesfârșite, mori vechi și ruine misterioase ale unui castel. Însă noua viață vine și cu multe provocări.

Va reuși Flora să-și facă prieteni aici?

Într-o zi, în pădure, zărește o mică bufniță care îi atrage imediat atenția.

Strigătele ei îi răsună neconținut în minte. Curând, Flora găsește un bilețel și astfel află un secret despre bufnițele magice.

ISBN 978-630-375-021-7

5 948495 013011

Bufnitele magice

Un secret auriu

Autor: Brandt, Ina
Editura: DIDACTICA PUBLISHING HOUSE
ISBN/EAN: 5948495013011

Descriere produs

O aventura magica despre prietenie si curaj, care ii ajuta pe copii sa descopere ca orice inceput nou poate ascunde ceva extraordinar.

Flora si familia ei tocmai s-au mutat la tara, intr-un loc inconjurat de paduri nefarsite, mori vechi si ruine misterioase. Pentru Flora, schimbarea nu este usoara: trebuie sa se obisnuiasca cu noua viata si, mai ales, sa-si gaseasca prieteni.

Totul se schimba cand intalneste in padure o mica bufnita si descopera un bilet misterios. Asa patrunde in lumea bufnitelor magice, unde o asteapta secrete, prietenii si aventuri neasteptate.

Mai mult decat o poveste cu magie si mister, cartea vorbeste despre experiente familiare copiilor: teama de schimbare, dorinta de a apartine unui grup, curajul de a face primul pas si bucuria unei noi prietenii. O lectura captivanta, care ii tine aproape de poveste si ii ajuta, in acelasi timp, sa capete incredere in propriile forte.

Beneficii: - ii incurajeaza pe copii sa citeasca independent si de placere; - dezvoltă empatia, curajul si increderea in sine;
- ii ajuta sa inteleaga mai usor schimbarile si inceputurile noi; - stimuleaza imaginatia si curiozitatea prin mister, magie si aventura; - cultiva inter...